

~ OSEBNA IZKUŠNJA V ŠOLI ZA SAMOZDRAVLJENJE IN SAMORAZVOJ VEDUNA~

Moja mladost ni bila taka, kot sem si želela. Starši mi zaradi svoje boleče izkušnje niso mogli dati tega, kar sem potrebovala. Dobila sem vtis, da je življenje nevarna zadeva, nekaj, česar sploh ne potrebujemo in tako ali tako nima smisla. Tudi o sebi sem imela zelo slabo mnenje. Počutila sem se krivo in odgovorno za vse, kar je slabega na svetu.

Medtem ko sem skušala ugotoviti, zakaj si moram neprestano izmišljevati zgodbe in govoriti nekaj, kar ni res, da si ne bi prislužila kake nove kazni, sem preživljala dneve v naravi, prepevala in sanjala o tem, da bom nekoč spremenila svet. Od malega sem se spraševala, ali mora biti tako, kot je, ali pa je lahko kaj drugače. Zdelo se mi je, da obstaja velika skrivnost, nekaj, česar še ne poznam, pa bi morala. Kdo mi bo razkril, v čem je bistvo življenja? Odgovora ni bilo dolgih štirideset let.

Čustvena stiska je postajala vse večja, v obupu sem poiskala pomoč pri psihoterapevtu, kjer sem izvedela, da se mi ni treba več bati, ker sem že odrasla, odraslih ljudi pa nihče ne pretepa, in da se mi ni treba jeziti, ker to zadevo le še poslabša. Za nekaj časa sem spremenila vedenje, potem pa pozabila na naučeno, saj je energetski zapis ranjenih čustev ostal na etrskih telesih. Poleg čustvene stiske se je pojavila še bolezen. Uradna medicina mi je ponudila le odstranjevanje delov telesa, s čimer se nisem strinjala. Imela sem nekaj informacij o tem, da obstajajo še druge možnosti ozdravitve, vendar jih še nisem podrobno poznala. V mislih sem obračala pogled navzgor in vprašanje o tem, kje so prave informacije zame, naslavljala na neznano bitje, za katero sem menila, da me bo pripeljalo na pravo mesto. Odgovor je prispel ravno ob pravem času.

Spoznala sem dr. Miro Omerzel - Mirit in takoj začutila, da imava nekaj skupnega. Pripovedovala je o stvareh, ki so se mi zdele zelo pomembne. Želela sem zvedeti še več. Z udeležbo na prvi iniciaciji duhovne šole Veduna sem stopila na duhovno pot, ne da bi prav vedela, kaj me čaka. Mirit pri katedri svoje šole za razvoj zavesti pomaga ljudem s tremi potmi razvoja: z zvezdnimi iniciacijami, iniciacijami kozmične resonance in intenzivi. Vibracije zvezdnih iniciacij prinašajo človeštvu kvalitete, ki jih v tem času zelo pogrešamo, brezpogojno ljubezen, upanje v brezupu, sočutje, razgrajujejo strahove, iniciacije kozmične resonance nas usklajujejo s kozmično inteligenco, zdravijo, harmonizirajo vse ravni in širijo zavest. Na intenzivih razrešujemo konkretne življenjske in čustvene težave tudi z vódenim zvokom in vódenim gibom. Odločila sem se, da grem kar po vseh teh poteh naenkrat, saj sem takoj začutila, da mi iniciacije in meditacija resnično spreminjajo življenje.

Prva velika sprememba se je zgodila na telesni ravni, saj so rakave celice izginile. Po začetnem čustvenem umirjanju je nastopilo čiščenje čustvene napetosti, najprej prek sanj, ki so bile zelo moraste. Zbujala sem se prepotena in prestrašena. Na začetku nisem vedela, kaj to pomeni, vendar se v duhovni šoli Veduna vedno pogovarjamo o tem, kar doživljamo. Mirit nam razloži

vzroke in posledice vsega dogajanja. Vedno ni prijetno, potrebujemo voljo, duhovno zrelost in pogum. Kmalu sem spoznala, da zahteva hoja po poti samorazvoja, samozdravljenja in samozavedanja trdo delo, tudi disciplino in odrekanje. Vztraja lahko le tisti, ki razume smisel življenjskega potovanja in sluti cilj. Ravno zaradi te slutnje cilja sem že na začetku poti začutila neizmerno predanost duhovnemu učenju. Ni bilo ovire, ki bi mi preprečila udeležbo na tečajih, vedno sem našla čas in vse, kar je potrebno za meditacijo in samozdravljenje.

Mirit ima zelo dobro subtilno zaznavo, s katero lahko prodre v najgloblje koticke naših čustev. Začuti naše težave in nam jih tudi razkrije. Nekateri ljudje to lahko sprejmejo s širino zavesti in so hvaležni, lahko pa se zgodi, da je ego zelo trd in ne zmore poslušati novic o tem, da naš razvoj ovirajo potreba po oblasti in nadzoru, kritiziranju, jeza, zamere, žalost, strah pred izražanjem resnice, čustveno bolečino in kaznijo, občutki nesprietosti, nesprijemanje drugih ljudi ... Ko sem prvič poslušala take razlage o sebi, je moja simpatija do Mirit za nekaj časa čudežno izginila. Spraševala sem se, ali je res vse to v meni. Morda pretirava. Česa takega mi ni še nihče rekel, torej ne more biti res. Pa vendar, če dobro premislim, nekaj je v tem. Včasih pa res rada pokritiziram druge, kadar jih ni zraven. In kako dober je občutek, če se pošteno razjeziš na nekoga. Seveda, bojim se tudi soočenj, konfliktnih situacij in zelo me skrbi, kakšen vtis bom naredila na druge ljudi. Pa kaj potem, to se zgodi vsakemu. Nihče ni popoln, niti ona ne, sem si mislila. Ni pa slabo, če si človek prizadeva za izboljšanje. Čemu bi vse življenje tičali na isti točki in v istih težavah? In sem vztrajala.

Tako sta se nekaj časa menjavala občutek prizadetosti in sprejemanje. Um in duša sta vlekla vsak na svojo stran, dokler se tehtnica ni prevesila: je res ali ni? Ostanem ali grem? Ostajam, in vedno bolj sem tu. Čutim, da me neznana sila vodi naprej po poti, mi daje moč in pogum. Želim se spremeniti, hočem in zmorem. Zaradi sebe, svojih bližnjih, zaradi vsega sveta in vsega, kar je. Prosim za svetlobo, za brezpogojno ljubezen, za vodstvo svoje duše in Mojstrov učiteljev Univerzuma, kot Mirit imenuje vibracije višjih dimenzij.

Približuje se nova delavnica, intenziv, v kateri bo vsak čistil to, kar ima trenutno na sporedu. Vibracije Mojstrov učiteljev Univerzuma začnejo delovati že z dnem, ko se prijavimo. S tem izrazimo privolitve za kozmično delovanje skozi nas. Lahko postanemo utrujeni, razdražljivi, potrti, tudi strah nas je, želimo si miru in tišine. Morda začutimo bolečine v posameznih delih telesa, slabost, vročino ali hlad. Širi se nam srčna čakra, zato nas peče in stiska v prsah in zdi se, kot da bi nas dušilo. Na dan intenziva se zberemo v dvorani, ki sprejme nekaj deset ljudi. S seboj prinesemo podlago za ležanje in odeje, saj je treba telo za pretok energije sprostiti. Najprej naredimo meditacijo za umirjanje uma in čustev, ki nas oddalji od vsakdanjega stresa in razširi zavest za sprejemanje višjih frekvenc iz kozmosa. Medtem ko nam Mirit predaja znanje o duhovnih tradicijah različnih ljudstev sveta, čutimo njihovo delovanje. Misli preletavajo naše možgane, stres popušča, razrešujejo se karmatski odnosi z različnimi osebami. Končno se um zmore umiriti. Ob spremljavi tradicionalnih glasbil z vsega sveta vklopimo vódeni zvok in vódeni gib. Zdaj gremo čez meje uma. V fazi čiščenja emocij sta vódeni zvok in vódeni gib, ki ga uči Mirit, in ga ne ustvarja um, temveč telepatsko intuitivno zaznavanje v stiku z izvorno življenjsko energijo ali s kozmično zavestjo, nenavadna, celo strašljiva, saj včasih na ves glas jočemo, kričimo in naši glasovi niso taki, da bi pri ljudeh veljali za estetske. Gibanje telesa prevzame duh, stresamo, brcamo, krilimo z rokami. Boben in druga glasbila, tudi vódeno petje, nam pomagajo odpreti srce in začutiti bolečino, ki mora oditi. Čim bolj jo čutimo, tem bolj odhaja.

Ego zadržuje odpuščanje, zato je proces dolgotrajen in podoben borbi. Trajalo bo kar nekaj let, da se povsem osvobodimo.

Zdi se, da res stopamo po neki novi poti, korak za korakom. Včasih se utrudimo, zmanjka nam volje, pa spet zagledamo luč in duša nas potegne korak naprej. Pri tem (ali pri domači vadbi) nam pomagajo tudi zdravilni zvoki ansambla Vedun, ki jih je Mirit kot medij s sodelavcema Mojko in Tinetom »ujela« na zgoščenko za pomoč pri našem samorazvoju in samozdravljenju. Še posebej močna je zadnja zgoščenska iz cikla Štirje letni časi/Solsticij, ki je izšla pred nekaj meseci na pozlačenem disku, na kateri se vibracijska prisotnost njihovega delovanja ni izgubila. V več kot tridesetletnem raziskovanju zvoka in človeških sposobnosti ter v več kot petnajstletnem poučevanju duhovnih skrivnosti naših življenj je zvočno tehnologijo razvila do izjemnih zmožnosti, to je celo do neslišne zvočne kirurgije. Tako poslušamo in močno čutimo ter se uravnovešamo in duhovno rastemo.

Po štirih letih hoje po duhovni poti sem se naučila dovolj dobro opazovati in vsak trenutek občutiti premike v sebi. Izboljšala se je moja sposobnost čuječnosti in poznavanja lastnih miselnih in čustvenih vzorcev, ki izhajajo iz družine in širše družbene okolice. Zaznavam misel, ki jo proizvede ego, in tudi tisto, ki prihaja iz duše. Tista, ki jo ustvari ego, je lahko zelo boleča. Poleg tega se nam takoj, ali zelo kmalu, kar je odvisno od širine zavesti, vrne kot bumerang. Pomembno je, da najdemo povezavo med neprijetno situacijo in mislijo, ki jo pošljemo v svet; to imenujemo ozaveščanje. Ozaveščanju sledi transformacija čustva ali misli, ki ni v skladu s kozmično inteligenco in z našo potjo. Tudi za transformacijo potrebujemo voljo in pogum ter dar opazovanja. Nagnjeni smo k temu, da bi najraje obtičali v starem, čeprav bolečem. Ko presežemo strah pred spremembo, smo naredili največji korak.

Vesela sem, da je iz moje podzavesti odšlo že veliko strahu. Eksistencialni strah, strah in zaskrbljenost za svojega otroka, strah, da ne bom imela vsega, kar potrebujem, ljubezni, strah, da me drugi ne bodo sprejeli oziroma da ne bom naredila dobrega vtisa, predvsem pa strah pred izražanjem resnice in sebe, skratka, strah pred vsem, kar prinaša življenje. Mnogo jeze in zamer je odšlo, mnogo medosebnih odnosov se je izčistilo in izboljšalo, komunikacija je stekla, izražanje resnice je zdaj nezadržno. Spoznala sem, da je resnica vedno sprejeta in da se zaradi nje vsi bolje počutimo. Začela sem se tudi že po svoje izražati skozi likovnost. Slikarije, ki so bile sprva le posnemanje tistega, kar že obstaja, zdaj postajajo samosvoje. Ni več razmišljanja o tem, kako bodo sprejete, zato tudi ni napetosti ob ustvarjanju. Duh poleti in ustvari, kar hoče. Končno se mi dozdeva, da mi ni treba ničesar več skrivati. Ob vsem tem čutim neizmerno hvaležnost in željo, da bi vse podelila z drugimi.

Dunja Škofic